

af mellem 200 og 300 Mill. Kr., 5—6 Gange det Beløb, som ordinært aarligt anvendtes til offentlige Arbejder, og det maa vi selvfølgelig tage med for at faa et rigtigt Billede af, hvorledes Fordelingen mellem det, der er anvendt til Understøttelse, og det, der er anvendt til Arbejde, tager sig ud her i Landet, og for at faa den rette Sammenligning med vore Nabolande. Men i Norge og Sverige har ved Igangsættelse af offentlige Arbejder det Princip aldeles uvægerligt været gennemført, at Vilkaarene fastsattes saaledes, at der laa en udtalt Interesse for Arbejderen i snarest muligt at komme bort fra det offentlige Arbejde til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden og over i det private Arbejdsmarked. Jeg har ogsaa for ganske nylig ved Samtaler med ledende Politikere i vore Nabolande, med de ledende indenfor Administrationen, hørt Udtalelser, som gik ud paa, at saafremt saadanne Vilkaar ikke fastsættes, saa stivner, om jeg saa maa sige, de arbejdsløse i de offentlige Arbejder, de bliver der; Incitamentet til at søge at udnytte enhver Chance, som maatte vise sig paa det private Arbejdsmarked, borttages, og man bliver i Misèren, man bliver i Vanskelighederne, ganske saaledes som vi er blevet det her i Landet.

Jeg hørte ikke ved denne Lejlighed, saaledes som vi har hørt det ved mange tidligere Lejligheder, Haansord overfor de Bestræbelser, som gennem Administrationen i Stat og i Kommune og ved den Lovgivning, som er blevet gennemført, var udfoldet for at igangsætte Arbejder til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden. Jeg tror, at man i saa Henseende af den Situation, som den nye Arbejdsløshedslovgivning har tilvejebragt, er blevet mere varsom med, hvilken Dom man tør fælde over disse Bestræbelser. Thi hvad er Aarsagen til, at de mislykkedes, at Bestræbelserne for at faa Arbejder i Gang kronedes med saa ringe Held? Ja, det er naturligvis for det første, som jeg allerede har nævnt, den hemmelige og aabenlyse Modstand fra Socialdemokratiets Side, som disse Bestræbelser mødte, men det er ogsaa og ikke mindst denne, at det jo er simplere at gaa til Understøttelse, at gaa til Udbetaling af de offentlige Kasser, end det er virkelig at gøre en Indsats for at tilvejebringe Arbejder, nyttige Arbejder, som man kan sætte i Gang for at beskæftige arbejdsløse. Den fortsatte Hjælp, som man havde at falde tilbage paa, hemmede i Virkeligheden Bestræbelserne for at igangsætte Arbejder, og den gjorde det i saa meget højere Grad, som Kommunerne jo kun skulde bære mindste Delen af Byrden ved

Understøttelsen, og Understøttelsen derfor i Almindelighed blev billigere for Kommunen end Arbejdes Igangsættelse. Men nu, nu efter at den ekstraordinære Hjælp er bortfaldet, er der heldigvis kommet Fart i Kommunernes Bestræbelser for at igangsætte Arbejder. Jeg hilser det med den allerstørste Glæde og tror, at vi ad den Vej vil opnaa et væsentligt Bidrag til at fremskaffe Beskæftigelse i den kommende Tid og vil foretage et kraftigt og virksomhedsfuldt Standsningsstød mod Fortsættelse af den Immoralitets Udvikling, som Lediggang og Livsførelse paa Basis af offentlig Understøttelse altid vil medføre. Det er først og fremmest i Købstadkommunerne, at man har bestræbt sig for saaledes at faa Arbejde tilvejebragt. I Københavns Kommune tænkte man sig egentlig ikke at foretage sig særligt i den Anledning. Derfor gik Henvendelsen til Regeringen fra Borgerrepræsentationen jo ogsaa kun ud paa, hvorledes Regeringen mente, at man skulde finde Veje til at fremskaffe de Midler, som skulde forbruges til Understøttelse, medens man paa mit Spørgsmaal om, hvorledes man havde tænkt sig at skaffe Arbejde frem, hvorved de arbejdsløse kunde finde Beskæftigelse, maatte svare, at det havde man endnu ikke taget op til Overvejelse. — Understøttelserne først! Nu viser det sig, at der dog er en Gruppe i Borgerrepræsentationen, som har taget Spørgsmaalet op og har gjort en indtrængende Henstilling om, at man indenfor Københavns Kommune, saaledes som man længst har gjort indenfor en Række Købstadkommuner, tager op til nøje og hurtig Overvejelse det Problem: Fremskaffelse af Arbejde. Meget Arbejde, som det jo er ønskeligt og nødvendigt for Kommunen at faa udført, er nu sat i Gang eller vil i den nærmeste Fremtid blive sat i Gang. Det er ikke overflødigt Arbejde, her er Tale om. Det er ikke Grøftegravning i Dag for at kaste til i Morgen, men det er Arbejder, hvis Udførelse man har udsat under Hensyn til de høje Priser, som dets Udførelse foranledigede i disse Aar. Det er Arbejder, som selv om de kunde udsættes, dog bør udføres, Arbejder af alle mulige Slags og Arbejder, hvortil det er Hensigten, i hvert Fald i mange Kommuner, at beordre de arbejdsløse uden Hensyn til den faglige Uddannelse, som de maatte have, og Arbejder, som paa de fleste Steder søges udført paa saadanne Vilkaar, at man tør forvente, at den arbejdsløse trods Beskæftigelse ved offentligt Arbejde snarest vil søge bort til privat Virksomhed, naar saadan kan faas, vil søge at